

POSTANOWIENIE

30 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 30 stycznia 2025 r. w Warszawie
zażalenia R.G. i E.G.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z 10 maja 2024 r., I AGa 215/22,

w sprawie z powództwa M.S.

przeciwko R. G. i E.G.

o zapłatę,

1. oddala zażalenie;

**2. zasądza od skarżących solidarnie na rzecz powódki,
tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, kwotę
5 400 (pięć tysięcy czterysta) zł z odsetkami wynikającymi z art.
98 § 1¹ k.p.c. za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia
orzeczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 10 maja 2024 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie odrzucił, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., skargę kasacyjną R.G. i E.G. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 27 listopada 2023 r., wobec nieusunięcia braku formalnego, tj. niezłożenia, pomimo wezwania, dodatkowego odpisu skargi kasacyjnej.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, pełnomocnik skarżących zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 i § 1 k.p.c. oraz art. 131^{1a} § 1 i 2 k.p.c. Domagał się

uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości oraz przekazania sprawy Sądowi II instancji do dalszego prowadzenia, a także zasądzenia od pozwanej solidarnie na rzecz powodów kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że przy skardze kasacyjnej R.G. i E.G. złożono jedynie dwa jej odpisy, zamiast wymaganych trzech odpisów, okoliczności tej skarżący również nie kwestionują. Powołują się natomiast w zażaleniu na niedoręczenie pełnomocnikowi wezwania do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej i powzięcie o wezwaniu wiedzy dopiero z chwilą zapoznania się z postanowieniem z 10 maja 2024 r. i jego uzasadnieniem, co miało miejsce 29 maja 2024 r. Zdaniem skarżących odrzucenie skargi kasacyjnej było przedwczesne w kontekście wątpliwości co do skuteczności doręczenia pełnomocnikowi wezwania do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej. Pełnomocnik wskazał jednocześnie, że według jego najlepszej pamięci nie otrzymał powiadomienia o zalegającej do odebrania korespondencji w portalu informacyjnym. Tym samym nie miał wiedzy o tym, że oczekuje na niego zobowiązanie do wykonania oraz o tym, że uznano korespondencję za doręczoną, a termin na wykonanie zobowiązania otworzył się w dniu 25 kwietnia 2024 r. i upłynął 2 maja 2024 r.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że datą doręczenia pisma w przypadku określonym w art. 15z⁹ ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1327) jest dzień następujący po upływie 14 dni od dnia umieszczenia pisma w portalu informacyjnym. Zwrócono również uwagę, że regulacja powyższego przepisu odpowiada art. 131¹ § 2 zdanie trzecie k.p.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 218) oraz art. 131^{1a} § 2 zdanie trzecie k.p.c., dodanego ze skutkiem od 14 marca 2024 r. ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy - Prawo o ustroju sądów

powszechnych, ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1860) (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 20 października 2023 r., III CZP 24/23, OSNC 2024, nr 2, poz. 15; postanowienie Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2025 r., III CZ 255/24, niepubl.).

Wezwanie zostało umieszczone w Portalu Informacyjnym 11 kwietnia 2024 r., a adresat nie potwierdził odbioru korespondencji (k. 6614). Stosownie do § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 marca 2024 r. w sprawie doręczania pism sądowych za pośrednictwem portalu informacyjnego w postępowaniu cywilnym (Dz. U. poz. 368) po odbiorze pisma na koncie, na którym umieszczono pismo, jest automatycznie prezentowana data jego odbioru, a w przypadku nieodebrania pisma w terminie 14 dni od dnia umieszczenia pisma na koncie - data, w której upłynął termin, o którym mowa w art. 131^{1a} § 2 k.p.c. Jeżeli dzień, w którym upłynął termin, o którym mowa w art. 131^{1a} § 2 k.p.c., przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy lub na sobotę, to za datę odbioru uznaje się następny dzień, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą. W wygenerowanym 26 kwietnia 2024 r. elektronicznym potwierdzeniu odbioru ujawniona została data ostatniego dnia, w jakim pełnomocnik mógł odebrać wezwanie (25 kwietnia 2024 r.), oraz adnotacja o uznaniu pisma za doręczone i niepodjęciu go w terminie. Datą doręczenia wezwania pełnomocnikowi był zatem 26 kwietnia 2024 r. (dzień następujący po upływie 14 dni od dnia umieszczenia treści pisma w portalu informacyjnym), natomiast tygodniowy termin na uzupełnienie braku skargi kasacyjnej wskazanego w wystosowanym wezwaniu upływał 6 maja 2024 r. stosownie do art. 115 k.c. (3 maja 2024 r. - dzień ustawowo wolny od pracy, 4 maja 2024 r. - sobota oraz 5 maja 2024 r. - dzień ustawowo wolny od pracy).

Twierdzenia skarżących dotyczące braku powiadomienia pełnomocnika o zalegającej w portalu informacyjnym do odebrania korespondencji są niewystarczające do przyjęcia, że doręczenie wezwania do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej z jakichkolwiek przyczyn zostało dokonane wadliwie i uniemożliwiało pełnomocnikowi zapoznanie się z treścią tego wezwania. Z akt sprawy wynika, że kierowana do pełnomocnika korespondencja sądowa nie była już wcześniej odbierana w 14 dniach od umieszczenia jej w portalu, co nie

uniemożliwiało pełnomocnikowi podejmowania czynności. Zaskarżony skargą kasacyjną wyrok z uzasadnieniem również został nieodebrany przez pełnomocnika, co wynika z wygenerowanego 31 stycznia 2024 r. elektronicznego potwierdzenia odbioru korespondencji (k. 6597), pełnomocnik natomiast złożył skargę kasacyjną w terminie liczonym od dnia następnego od ujawnionego w potwierdzeniu ostatniego dnia na odbiór korespondencji (31 stycznia 2024 r.), tj. 2 kwietnia 2024 r. (1 kwietnia 2024 r. był dniem ustawowo wolnym od pracy). Również zaskarżone zażaleniem postanowienie nie zostało przez pełnomocnika odebrane w 14 dniach (k. 6617), przy czym w tym wypadku również zażalenie zostało złożone w terminie, liczonym wprawdzie przez pełnomocnika od wskazanej w potwierdzeniu daty odpowiadającej ostatniemu dniowi na odbiór korespondencji (29 maja 2024 r., zamiast 30 maja 2024 r. - k. 6630).

W portalu informacyjnym wprowadzono funkcjonalność automatycznej dystrybucji powiadomień mailowych na adres wskazany przez użytkownika podczas rejestracji konta (zob. Instrukcja_PI.pdf ([...])). Treść zażalenia pozwala domniemywać, że właśnie o braku tego powiadomienia pełnomocnik wspomina wskazując, że według swojej najlepszej pamięci nie otrzymał powiadomienia o zalegającej do odebrania korespondencji w portalu informacyjnym. Twierdzenie to nie zostało choćby uprawdopodobnione, brak zaś stanowczości twierdzenia o tym, czy pełnomocnik otrzymał email informujący o tym, że w portalu znajduje się doręczenie oczekujące na odebranie, również to prawdopodobieństwo umniejsza. Pełnomocnik nie wskazuje również, aby zgłaszał błędy systemu lub jego nieodpowiednie działanie w przewidziany chociażby w tym właśnie systemie sposób. Ponadto, choć ewentualny brak powiadomienia o oczekującej na odbiór korespondencji mógł wprowadzać w błąd pełnomocnika, nie jest równoznaczny z brakiem prawidłowego umieszczenia w portalu wezwania do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej. W konsekwencji Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do przyjęcia, że niezasadne w sprawie było przyjęcie fikcji doręczenia pełnomocnikowi skarżących wezwania do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej w dniu 26 kwietnia 2024 r., tj. po upływie 14 dni od jego umieszczenia w portalu informacyjnym 11 kwietnia 2024 r.

Z tych względów, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

(K.L.)

[i.n]